

Сліпучо вибухли крила,
Взяли у срібний намет...
«Радій!» Тебе обійме
Найвищя сила!

Твоя предивна дитина
В собі з'єднає обох...
Прийде Чоловікобог,
Між люди — Боголюдина.

«Радій!» — А крила гули,
А з крил задихало жаром...
І раптом полум'ям ярим
Розторг покій навполі!

Од стіп до стелі горів,
Стовпом огненным воздвигся...
Так дивно кущем у висях
Горіла гора Хорив.

Новий гримучий костер! —
Як руди терну далекі,
Розкраяв багри і клекіт
Громовий голос тепер...

«Твое ізбрáно єство.
Це він, грядущий в утробу,
Воскресне із гробу.
Зверши Рождество!»

І руки враз обвились,
І крил ніхто не розійме,

І ти — в подвійних обіймах,
Огнем пройнята наскрізь...

І чуєш — сила жасна́
Нестримно рине у тебе...
Як злива, хлинуло небо
В твої ложесна!..

.....

Німів безсилий язик,
Та серце покірне кріпло...
...Вогонь повернув у срібло
І зник.

Боффало, 1964

Текст наводиться за збірником « [Олекса Стефанович. Зібрані твори](#) ». Фрагменти II.
Добірка упорядника.